

Я згадую сяйво волосся...

Сергій Єсенін

Я згадую сяйво волосся,
І сльози, й тремтіння повік.
Нелегко мені довелося
Тебе полишити навік.

Прощались осінньої ночі
В березах, де лист шелестів.
Хоч дні вже ставали коротші,
Та місяць нам довше світив.

Пригадую, ти говорила:
"Півроку чи рік промайне,
І витіснить дівчина мила,
Із серця назавжди мене".

Сьогодні уквітчана липа
Забути мені не дає,
Як ніжно колись я сипав
Квітки на волосся твоє.

І хай розвела випадковість
Подій і життя течія,
Тебе, як улюблену повість,
Із іншою згадую я.

Переклад Олександра Грязнова